

over reglerne om den fælles saldo, som det foreslås, at udgifter til og indtægter fra leveringsrettigheder for sukkerroer skal indgå på.

Til nr. 2

Afskrivningslovens § 40 C, stk. 3, der efter dette lovforslag bliver stk. 4, foreslås nyaffattet således, at anskaffelsessummen for en gratis tildelt leveringsrettighed for sukkerroer indgår med værdien nul på den fælles saldo for betalingsrettigheder, mælkekvoter og leveringsrettigheder for sukkerroer. Samme regel gælder for betalingsrettigheder og mælkekvoter i dag. Med forslaget tages der højde for den situation, hvor leveringsrettigheder for sukkerroer måtte blive tildelt gratis. De nuværende er blevet tildelt en gang for alle. I dag kan en landbruger derfor alene købe dem af en anden landbruger.

Forslaget skal ses på baggrund af den gældende regel i ligningslovens § 7 Y, stk. 1, hvorefter værdien af kvoter og betalingsrettigheder, som er omfattet af afskrivningslovens §§ 40 A-40 C, og som er tildelt gratis, ikke medregnes ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige indkomst. I dag omfatter denne regel ikke leveringsrettigheder for sukkerroer, idet disse rettigheder hverken er omfattet af de generelle skatteregler om kvoter i afskrivningslovens §§ 40 A og B eller af skattereglerne om betalingsrettigheder og mælkekvoter i afskrivningslovens § 40 C.

Med dette forslag om, at leveringsrettigheder for sukkerroer skal behandles efter reglerne i afskrivningslovens § 40 C, vil disse rettigheder, som er kvoter, blive omfattet af skattefriheden for værdien af kvoter, der tildeles gratis. Skattefriheden efter ligningslovens § 7 Y, stk. 1, gælder udtrykkeligt for kvoter og betalingsrettigheder, som er omfattet af afskrivningslovens § 40 C.

Efter den foreslåede nyaffattelse af afskrivningslovens § 40 C, stk. 3, der bliver stk. 4, indgår afståelsessummen for en leveringsrettighed for sukkerroer, der er udløbet, også med værdien nul på den fælles saldo for betalingsrettigheder, mælkekvoter og leveringsrettigheder for sukkerroer. Dette gælder allerede i dag for betalingsrettigheder og mælkekvoter.

For et overblik over reglerne om den fælles saldo, som det foreslås, at udgifter til og indtægter fra leveringsrettigheder for sukkerroer skal indgå på, henvises til de almindelige bemærkninger, punkt 4.1.

Til nr. 3-6

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at der indsættes et nyt stk. 3 i afskrivningslovens § 40 C, jf. nr. 1 ovenfor.

Til nr. 7

Der er tale om en redaktionel ændring, som knytter sig til lovforslagets § 4, nr. 3. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til § 2

Til nr. 1

Efter forslaget genindføres adgangen til at anvende handelsværdien den 19. maj 1993 som anskaffelsessum ved personers opgørelse af gevinst og tab på investeringsforeningsbeviser i udloddende, obligationsbaserede eller blandede investeringsforeninger.

Det vil sige, at der for investeringsforeningsbeviser omfattet af særreglen i aktieavancebeskatningslovens § 22 – der indebærer beskatning som kapitalindkomst og begrænset adgang til fradrag for tab – sikres en fortsat mulighed for at anvende handelsværdien 19. maj 1993 som anskaffelsessum ved en avanceopgørelse.

Der er tale om en videreførelse af overgangsreglerne i § 19, stk. 3, 1.-3. pkt. i lov nr. 421 af 25. juni 1993, som ændret ved § 4, stk. 1, i lov nr. 412 af 14. juni 1995, for så vidt angår investeringsforeningsbeviser omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 22. Den foreslåede bestemmelse svarer indholdsmæssigt til bestemmelsen i aktieavancebeskatningslovens § 46, stk. 4. Denne bestemmelse medfører, at der for aktier og de investeringsforeningsbeviser, der er omfattet af de almindelige regler, er adgang til at anvende handelsværdien den 19. maj 1993 som anskaffelsessum. Ejere af investeringsforeningsbeviser omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 22 vil således med forslaget igen få adgang til at vælge handelsværdien den 19. maj 1993 i stedet for den faktiske anskaffelsessum ved opgørelse af gevinst og tab ved salg af sådanne investeringsforeningsbeviser købt før den 19. maj 1993. Det er fortsat en betingelse, som det også er en betingelse efter aktieavancebeskatningslovens § 46, stk. 4, at ejeren af investeringsforeningsbeviset ikke var omfattet af hovedaktionærdefinitionen – ikke var at betragte som hovedaktionær den 18. maj 1993.

Genetableringen indebærer den fordel, at der fortsat bliver adgang til at vælge den højeste sum af henholdsvis den faktiske anskaffelsessum og handelsværdien den 19. maj 1993. Hvor handelsværdien den 19. maj 1993 er højest, betyder genetableringen, at ejeren af investeringsforeningsbeviset får en lavere beskatning end uden genetableringen.

Overgangsreglen skal sammenholdes med overgangsreglen i det nuværende stk. 10 (bliver til stk. 11) i aktieavancebeskatningslovens § 46. Genetableringen af adgangen til at anvende handelsværdien den 19. maj 1993 som anskaffelsessum ændrer ikke ved